

بسمه

اسرائیل نمی فهمد مقاومت ریشه داره

ترور رهبران مقاومت؛ اشتباه استراتژیک اسرائیل
«ص ۱۱»

سخن سردبیر

فتر تورم

کلیات لایحه بودجه ۱۴۰۴ توسط نمایندگان مجلس با ۱۴۶ رای موافق و ۹۶ رای مخالف تصویب و برای بررسی جزئیات به کمیسیون‌های تخصصی ارجاع شد. بودجه ۱۴۰۴ که اولین بودجه تنظیمی دولت چهاردهم محسوب می‌شود، دارای رویکردی است که به گفته کارشناسان انتظارات تورمی را افزایش داده و در نهایت اثرات قابل توجهی در جهت فشار بر معیشت عموم مردم خواهد داشت. آنچه در بودجه ۱۴۰۴ نگرانی‌های بسیاری را موجب شده، رویکرد دولت پیرامون سیاست‌های ارزی است که بر اساس اظهارات کارشناسان اقتصادی و برخی نمایندگان مجلس، تبعات آن دامن‌گیر سفره‌های مردم خواهد شد. نکته مهم پیرامون رویکرد ارزی دولت، افزایش نرخ ارز نیماست که بنا بر اظهارات وزیر اقتصاد، یکی از اصلی‌ترین برنامه‌های اقتصادی دولت حرکت به سمت کاهش فاصله نرخ ارز نیما و بازار آزاد است و بر همین مبنا در هفته‌های اخیر قیمت ارز نیما به ۴۹ هزار تومان رسیده است. ارز نیمایی نقش بسیار مهمی در تامین کالاهای واسطه‌ای وارداتی دارد و هر سطحی از افزایش قیمت آن موجب افزایش هزینه‌های تولید و متعاقباً بالا رفتن نرخ بسیاری از کالاها می‌شود. شرایط حساس کشور ایجاب می‌کند تا دولت چهاردهم، با تمام توان در راستای جلوگیری از افزایش قیمت‌ها اهتمام نموده تا، شاهد بهبود شرایط اقتصادی و اجتماعی باشیم. آنچه که مشخص و قابل پیش‌بینی است، عواقب نامطلوب رویکرد اقتصادی دولت در بودجه ۱۴۰۴ است که علاوه بر رقم‌زدن تورم همه‌جانبه در کشور، سطح معیشت طبقات ضعیف و حقوق‌بگیرانی را دستخوش آشفتنی خواهد کرد که فاصله بسیار زیادی میان درآمد و هزینه‌های آنان وجود دارد. از این منظر نتیجه عملی شدن بودجه ۱۴۰۴، روشن شدن موتور تورم، کوچک‌تر شدن سفره مردم، تعمیق فقر و افزایش شکاف طبقاتی است و شرایط موجود حاکی از آن است که مجلس هم عزم چندانی برای مقابله با این وضعیت ندارد و مصداق بارز این گزاره، موافقت اکثریت مجلس با کلیات بودجه تقدیمی دولت و رای مثبت نمایندگان به آن است.

نرگس خطیب دماوندی

این شماره از بی‌تعارف با تأثیر فراوان تقدیم می‌شود به: تمامی جان‌های آزاده‌ای که در مسیر حق‌طلبی، عدالت‌خواهی و آرمان‌های انسانی ایستادگی کردند و صدایشان پژواک امید در دل تاریخ شد.

قاب بیست و ششم: یکم آبان ماه ۱۳۵۶؛ شهادت مظلومانه حاج سید مصطفی خمینی.

رأفت پدرانہ

جستاری بر جریان عفو ویژه رهبری برای دانشجویان خاطی فعال در اغتشاشات سال ۱۴۰۱

● ریحانہ صالحی فر - کارشناسی علوم تربیتی

ایران هیچ گاه در برابر اتفاقات اطراف خود چه مربوط به داخل کشور چه خارج از کشور بی تفاوت نبودند این بار هم متأسفانه یا خوشبختانه حضور فعال و پررنگی داشتند. ما حتی اگر بخواهیم به این اتفاقات به چشم پدیده معنادار و مهم اجتماعی نگاه کنیم باید نقص های بسیار موجود در نقشه عاملان داخلی و خارجی آن را در نظر بگیریم. تعداد دانشگاه های معترض چیزی حدود ۱۴۴ واحد آموزش عالی تخمین زده شده و تعداد افرادی هم که در خلال این جریانات بازداشت شده بوند نیز تقریباً ۶۳۸ نفر بود. دو

اتخاذ کرده بودند. اما شهریور ماه با تمام تب و تاب های آغاز سال تحصیلی جدید ۱۴۰۱ شروع شد. ولی این بار التهاب به تناسب عظیمی فضای جامعه ایران به ویژه بستر دانشگاه ها را فرا گرفته بود. عنوانی که به این اعتراضات اختصاص دادند اعتراض با ماهیت اجتماعی بود؛ اما آنچه به وضوح دیده می شد درگیری قابل توجه قشر دانشجویان به ویژه دانشجویان دختر با این موضوع بود به دلیل اینکه همه چیز از مرگ یک دختر جوان در بیمارستان کسری تهران با نام خانوادگی امینی شروع شده بود و از آنجایی که جامعه دانشجویان

بعد از ماجرای کوی دانشگاه در تیرماه ۷۸ دانشگاه ها چندین بار به شکل جدی منازعات سیاسی را تجربه کردند. اعتراض به نتایج انتخابات سال ۸۸، آبان ماه ۹۸ و اعتراضات در مورد گرانی قیمت بنزین، دی ماه سال ۹۸ و ماجرای سقوط هواپیمایی اوکراینی و در نهایت جریان اغتشاشات سال ۱۴۰۱. در خلال این وقایع جامعه دانشجویی به عنوان یکی از مهم ترین گروه های اجتماعی روش هایی چون تجمع و تحصن، پرهیز از حضور در کلاس درس، راهپیمایی و شعارهای اعتراضی سر دادن را جهت به نمایش گذاشتن اعتراض و مخالفت خود خود به نظام و دولت

مؤلفه مهم و اصلی یک جنبش دانشجویی آرمان‌گرایی و هویت‌گرایی است، دو عنصری که در اغتشاشات پنهان در پوستین با ظاهر اعتراضات سال ۱۴۰۱ در نظر گرفته نشده بود و بالعکس درگیر هویت‌زدایی در فضای دانشجویی بود تا حدی که دانشجویان جایگاه خود را در جامعه و دانشگاه به عنوان عناصر رشد، پیشرفت، علم‌محوری، عقل‌مداری و عنصر دارای نفوذ در سطح ملی و بین‌المللی به دست‌پستی فراموشی سپرده بودند و می‌توان ادعا کرد که این هویت‌زدایی از ماهیت دانشجویان از نهاد دولت‌یازدهم سرکشیده بود. شاهد این دایه را می‌توان ماجرای برجام‌جریان‌آبان ۹۸ و شرایط نامناسب انتخابات ۱۴۰۰ دانست. جنبش‌های دانشجویی که به ظاهر حرف از استقلال‌آزادی و عدالت می‌زدند ولی در عمل به دلیل باطن‌تهی از آرمان و ماهیت درست آنچه جامعه به چشم می‌دید حرکت در جریان مخالف رودخانه ادعاهای این گروه از دانشجویان بود. برگردیم به شرایط موجود در اغتشاشات دانشجویی شهریور ۱۴۰۱: آقای محمدجعفر منتظری رئیس دیوان عالی کشور در طی سخننامه‌ای به دادستان‌های عمومی ابلاغ کرد که برای رسیدگی به مشکلات ایجاد شده در سطح جامعه در جریان اغتشاشات کمیته کارشناسی متشکل از نمایندگان مطلع و صاحبان اختیار اداره اطلاعات، سازمان اطلاعات سپاه و اطلاعات فرماندهی انتظامی و حراست‌های ذی‌ربط ایجاد کرده و با پرونده‌های ایجاد

شده به نحو درست بر اساس موازین شرعی و قانونی با دقت، سرعت و قاطعیت تمام رسیدگی و پیگیری شود که یکی از این حراست‌های ذی‌ربط حراست دانشگاه‌ها بودند. دولت در مورد دانشجویان بازداشتی به حراست دانشگاه این اختیار را داد تا بر اساس قوانین و با نظر کارشناسی با افراد خاطی برخورد شود که در طی این اختیارات برخی از دانشجویان تعلیق شده و برای برخی دیگر تصمیمات دیگری اتخاذ شد. به هر حال عده‌ای از دانشجویان چه خواسته و چه ناخواسته درگیر این ماجرا شده بودند و در حوزه آموزشی متضرر؛ البته این نتیجه تصمیم نادرست خود آنها بود. تعلیق و بازداشت و خدشه دار شدن سابقه و رزومه تحصیلی آسیب‌چشمگیر و جدی به آینده تحصیلی و کاری آنها وارد می‌کرد، بنابراین این بار هم رهبری نظام با نگاهی پدران‌وار عمل شدند. به گزارش مرکز ارتباطات و اطلاع‌رسانی نهاد نمایندگی مقام معظم رهبری در دانشگاه‌ها بنا بر دستور شخص حضرت امام خامنه‌ای «مدظله العالی» موضوع رسیدگی به پرونده اساتید و دانشجویانی که دچار مشکل شدند در دستور کار دولت چهاردهم با جایگاه اولویت بعدی بالایی قرار گرفت و تعداد قابل توجهی از این گروه شامل عفو‌فراگیر رهبری قرار گرفتند. سعید حبیب‌رئیس سازمان امور دانشجویان در دومین نشست دبیران انضباطی بدوی دانشگاه‌ها و موسسات آموزش عالی سراسر کشور ضمن اشاره به دستور رهبری جهت عفو عمومی برای اغتشاشگران و

مشمول شدن دانشجویان از این قانون به موضوع اهمیت جایگاه کمیته و شوراهای انضباطی دانشگاه‌ها در سرنوشت دانشجویان و دانشگاه‌ها نیز اشاره کرده و بیان داشت که شوراهای انضباطی باید دقیق همچون حضرت آقا با نگاهی پدران‌وار و برنامه‌تربیتی به موضوعات مرتبط با دانشجویان برخورد کند. علاوه بر این نکات جناب سعید حبیب‌اظهار داشتند که رهبری معتقد هستند که دانشجوی ما باید در حوزه مسائل داخلی و خارجی حرفی درست و منطقی همراه با تحلیلی بجا برای گفتن داشته باشد. بنابراین نباید دائم به دنبال سرکوب آنها باشیم، بلکه باید اگر مرتکب خطا شدن با نگاهی دلسوزانه، تربیت‌محور و پدران‌وار به آنها بنگریم و مواجه شویم که گویی آنان فرزندان حقیقی ما هستند و اینجاست که می‌توان ادعا کرد حضرت آقا قصد دارد نقش پدری خود برای جوانان این خاک را تمام و کمال بر عرصه عمل برسانند. هرچند اگر کسی تصمیم گرفته باشد با دید منفی و با تکیه بر محور شک به تمام امور بنگرد نسبت به این مورد هم اعتراض داشته و مدعی عمل دولت برخلاف دستورات رهبری در راستای بخشش دانشجویان خاطی خواهد شد.

دانشگاه باید سیاسی باشد

در مراسم آغاز سال تحصیلی دانشگاه ها چه گذشت.

● نازنین زهرا نسترنی - کارشناسی ادیان و عرفان

وزیر علوم از مطالبات دانشجویان در رابطه با داشتن تریبون در این مراسم مطلع نبودند؟ چرا مسئولین برگزار کننده این مراسم به مطالبات دانشجویان توجه نداشته و نه تنها به آنها تریبون ندادند بلکه حضور آنها در مراسم نیز به صورت گزینشی بود. اگر قرار باشد این دست مراسمات صرفا به صورت تشریفاتی و نمایشی باشد، اصلا برگزاری آن چه لزومی دارد؟ آیا این مصداق این نیست که دانشجو و دانشگاه صرفا ابزاری است تا آقایان به وسیله آن افکار عمومی را توجیه کنند که توجهات لازم را نسبت به صنف دانشجویان دارند؟ مسئولین باید

دانشجویان در نظر گرفته شود اما در این مراسم بر خلاف انتظار هیچ زمانی برای شنیده شدن مطالبات دانشجویان در نظر گرفته نشده بود، ولی با این وجود یکی از دانشجویان، هنگام سخنرانی رئیس جمهور از ایشان خواستار این شد که زمانی را به شنیدن مطالبات دانشجویان اختصاص دهند که رئیس جمهور با درخواست وی موافقت نمودند و این دانشجو به نمایندگی از دانشجویان مطالبات آنها را بیان کرد. این اقدام رئیس جمهور قابل تقدیر بود اما مسئله ای که پیش می آید این است که مگر مسئولین برگزار کننده این مراسم و مشخصا شخص محترم

مراسم آغاز سال تحصیلی در دانشگاه ها، مراسم پر حاشیه ای که حدود یک ماه پیش با حضور رئیس جمهور در دانشگاه تهران برگزار شد. حواشی این مراسم از ساعت ها پیش از مراسم شروع شد. هنگامی که در صحن دانشگاه تهران تریبون های آزاد در اعتراض به تریبون نداشتن دانشجویان در مراسم شکل گرفت. تریبون نداشتن دانشجویان در واقع بیانگر شنیده نشدن مطالبات دانشجویان است. به نظر می رسد حال که رئیس جمهور برای مراسم شروع سال تحصیلی در دانشگاه حضور یافته اند خوب است که بخشی از برنامه نیز برای صحبت های

دانشجو نیز به درستی صورت نمی‌گیرد. با مطالعه فرمایشات رهبر معظم انقلاب می‌توان دریافت که دور شدن دانشجویان از سیاست و ایفای نقش سیاسی خلاف فرمایشات ایشان است و می‌تواند پیام‌های نامطلوبی را برای فضای دانشگاهی به همراه داشته باشد. ایشان همواره تاکید داشته‌اند که: (دانشگاه باید سیاسی باشد و دانشگاهی که از سیاست دور باشد، روح، شور و نشاط را از دست می‌دهد).

با توجه به فرمایشات رهبر معظم انقلاب درمی‌یابیم که چنین رفتاری با دانشجو از نحوه برگزاری مراسم تا نحوه تریبون دادن به دانشجویان به طور کلی اشتباه است و بهتر این است که در این مسائل تجدید نظری صورت گیرد تا در آینده شاهد این نباشیم که دانشگاه روز به روز از صحنه سیاست فاصله بگیرد.

از دانشگاه را به دنبال دارد چرا که تریبون دادن صرفاً به تعدادی از برگزیدگان کنکور که چهره علمی می‌باشند و عدم تریبون دادن به دانشجویانی که عضو تشکل‌های دانشجویی هستند، در واقع این پیام را برای دانشجویان به همراه دارد که فقط در صورتی می‌توانند در دانشگاه ایفای نقش صحیح داشته باشند که هویتی صرفاً علمی داشته باشند و اگر دانشجویی بخواهد در تشکل‌های دانشجویی فعالیت کند و علاوه بر هویت علمی، هویت سیاسی نیز داشته باشد اهمیتی در فضای دانشگاه ندارد. این نوع رفتار با دانشجویان است که موجب می‌شود دانشجو از تشکل‌ها و هر مجموعه‌ای که هویت علمی صرف دانشجو را بر هم بزند فاصله بگیرد و در نتیجه این دور شدن دانشجو از تشکل‌های دانشجویی، ایفای نقش سیاسی

توجه داشته باشند که دانشگاه محل مناسبی برای مراسمات تشریفاتی نیست و اگر مراسمی در دانشگاه برگزار می‌شود، این حق طبیعی دانشجویان است که در آن حضور پیدا کنند. جلوگیری از ورود دانشجویان به محل برگزاری مراسم، توهین به شأنیت دانشجو است. البته که این شیوه برگزاری مراسم مختص به این دوره نیست و در ادوار گذشته نیز شاهد این شیوه بوده ایم. به نظر می‌رسد بهتر باشد که مسئولین ذی ربط، تصمیماتی در رابطه با شیوه برگزاری مراسمات که محل برگزاری آن دانشگاه است اتخاذ کنند و پس از این شاهد گزینشی بودن حضور دانشجویان در چنین مراسمات نباشیم. گذشته از این مسائل، کاملاً روشن است که این شیوه برگزاری به نوعی سیاست زدایی

پدري براي موشك‌هاي ايران

از فتح خاکریز تا فتح قله های علم و فناوری

اولین تجربه نویسنده

● فاطمه قدردانی - کارشناسی شیمی

تلاش و پشتکار، به هر آنچه که می‌خواهند دست یابند. یاد و نام او همواره در دل ملت ایران زنده خواهد ماند و نسل‌های آینده از او به عنوان یک قهرمان ملی یاد خواهند کرد.

امروزه، وقتی به موشک‌های قدرتمند ایران نگاه می‌کنیم، یاد و خاطره شهید طهرانی مقدم در ذهنمان تداعی می‌شود. او پدري براي موشك‌هاي ايران بود و با خون خود، به آنها جان بخشید. شهید طهرانی مقدم، پیامی مهم برای نسل جوان داشت: ایشان به جوانان توصیه می‌کردند که با تلاش و پشتکار، می‌توان به همه چیز دست یافت. ایشان می‌گفتند که نباید از مشکلات و موانع ترسید و باید با امید و اعتماد به نفس به آینده نگاه کرد و همچنین می‌فرمودند که جوانان باید به علم و دانش اهمیت دهند و برای پیشرفت کشور تلاش کنند. نقل قول دیگری هم که از شهید سید

را از دسترسی به فناوری‌های پیشرفته محروم کرده بود، این دانشمند بزرگ با تکیه بر دانش و توان داخلی، به دستاوردهای بزرگی دست یافت که دشمنان ایران را به وحشت انداخت. شهید طهرانی مقدم، نه تنها یک دانشمند، بلکه یک مدیر و فرمانده موفق بود. او با زیرکی و تدبیر، نیروهای جوان و مستعد را گرد هم آورد و با ایجاد یک تیم قوی و منسجم، به موفقیت‌های چشمگیری دست یافت. او به جوانان اعتماد داشت و به آنها فرصت می‌داد تا توانایی‌های خود را نشان دهند. شهید طهرانی مقدم با خون پاک خود، درخت تناور انقلاب اسلامی را آبیاری کرد و راه را برای نسل‌های آینده هموار ساخت. او الگویی بی‌بدیل برای نسل جوان است. او که با توکل بر خدا و اتکا به دانش خود، به قله‌های افتخار رسید، نشان داد که جوانان ایرانی می‌توانند با

شهید حسن طهرانی مقدم، آنگاه که نامش بر زبان می‌آید، عطر باروت و بوی توپخانه مشام جان را نوازش می‌دهد. او که در دل کوجه‌های قدیمی تهران زاده شد، در دامان انقلاب اسلامی پرورش یافت و به اوج اقتدار رسید. دستانش که روزگاری نارنجک می‌ساخت، فرمانده موشک‌های دقیق و مرگباری شد که دشمن را به لرزه انداخت. او که در آتش جنگ آزموده شده بود، سرداری شد که نامش در تاریخ ایران درخشید. شهید طهرانی مقدم مردی که عمر خود را وقف ساختن ایران قوی و مستقل کرد. او نه تنها یک دانشمند برجسته، بلکه یک مجاهد فی سبیل‌الله بود که با دست‌های خالی و اراده‌ای آهنین، به صنعت موشکی ایران جان بخشید. او با پشتکار و تلاش شبانه‌روزی، توانست صنعت موشکی ایران را از صفر به صد برساند. در شرایطی که تحریم‌های ظالمانه، ایران

ببینند مدیون چه عزیزانی هستند و این قدرت را با زحمت و خون دل خوردن چه قهرمانانی به دست آوردیم. در پایان، به قول شهید طهرانی مقدم: (ما باید قوی باشیم تا دیگران به ما احترام بگذارند. روحشان شاد و راهش پر رهرو باد.

حاج حسن طهرانی مقدم است. باید بدانیم این که امروزه وقتی مردم ایران متوجه حمله هوایی اسرائیل به کشورشان می شوند، شروع می کنند به ساخت کلیپ های طنز یا برخی با اطمینان خاطر می روند به پشت بام تا مبارزه موشک های اسرائیلی و پدافند ایران را با چشمان خود

حسن نصرالله درباره شهید طهرانی مقدم وجود دارد این است که اگر ما در جنگ ۳۳ روزه موفق شدیم به کمک موشک های ساخته شده توسط «حاج حسن طهرانی مقدم» بود، هر زن شیعه ای که با امنیت در خیابان های لبنان قدم می زند مدیون حاج حسن و برکت امثال

چریک ها نمی میرند

حذف فرماندهان مقاومت راهی برای پامبارزه

● سیده محدثه صفوی - کارشناسی علوم تربیتی

ترس و ناتوانی را القا می‌کند. لحظه‌ای که این مرد چوب را به سوی پهباد پرتاب می‌کند، بیش از یک واکنش فیزیکی است؛ این لحظه نماد باور است، لحظه‌ای که ایمان و اراده انسانی بر ماشین‌آلات جنگی غلبه می‌کند. پرتاب این چوب، بیش از آنکه حمله‌ای باشد، پاسخی است به ظلم و اشغالگری؛ نمادی از بی‌تعلقی فرماندهان مقاومت به ابزارهای دنیوی، و تأکیدی بر این واقعیت که روح مقاومت قوی‌تر از هر تکنولوژی است.

ما، نسل امروز، شاید دوران مختارها، میرزا کوچک‌خان‌ها و دیگر قهرمانان تاریخی را ندیده باشیم، اما در زمانه فرماندهانی چون یحیی سنوار زندگی می‌کنیم. مردانی که نه تنها نماد

قدرت و هیبت استفاده می‌کند، اما چیزی در این میان می‌لنگد. اقتداری که اسرائیل از خود به نمایش می‌گذارد، بر پایه خون و خاکستر بنا شده است؛ هیمنه‌ای پوشالی که با هر نگاه آگاه و هر صدای مقاوم به لرزه می‌افتد. پهباد، این ابزار بی‌جان، تا چشم کار می‌کند خرابی و آوار را در قاب خود می‌بیند، اما در لحظه‌ای خاص دچار تردید می‌شود؛ در برابر انسانی که در دل ویرانی‌ها با سکوت و صلابت ایستاده است.

این مرد، در حالی که تکه چوبی در دست دارد، آرام اما مقتدر به ابزار جنگی دشمن نگاه می‌کند. نگاهی که حتی برای ماشینی بی‌جان، حسی از

به نظر می‌رسد اتین اومیشن، مخترع نخستین پهباد، هرگز تصور نمی‌کرد که اختراعش، با هدف ثبت زیبایی‌های طبیعت، روزی به ابزاری برای ویرانی و اشغالگری بدل شود. شاید هرگز نمی‌دانست که در قرن بیست‌ویکم، این ابزار به نمادی از خشونت و نابودی تبدیل خواهد شد و بر فراز خرابه‌هایی پرواز خواهد کرد که زمانی سرپناه خانواده‌هایی بودند و اکنون تنها پژواک خنده‌های خاموش کودکانشان در میان آوار باقی مانده است. رژیم اشغالگر اسرائیل، که سال‌هاست بر سیاست‌های نژادپرستانه و تجاوزگرانه‌اش پافشاری می‌کند، از این ابزار به‌عنوان نماد

ضمیمه مقاومت

تجهیزات پیشرفته و سیاست‌های سرکوب‌گرانه‌اش، هرگز نتوانسته است این حقیقت را تغییر دهد که مقاومت زنده است و خواهد ماند. یحیی سنوار رفت، اما مشعل مبارزه‌ای که در دست داشت، همچنان روشن است. این مشعل، راهنمای نسل‌های آینده خواهد بود؛ نسل‌هایی که آرمان آزادی و عدالت را از شهیدان خود به ارث برده‌اند. آنها می‌دانند که مقاومت، راهی سخت و پرچالش است، اما هرگز از آن عقب‌نشینی نخواهند کرد. هر شهادت، نه پایان، بلکه آغاز تازه‌ای است برای مقاومتی که روزی به آزادی و عدالت خواهد انجامید. مبارزه با ظلم و اشغالگری، همواره نیازمند روحیه‌ای قوی و ایمان راسخ است. این همان چیزی است که مقاومت فلسطین را از هر جنبش دیگری متمایز می‌کند. رژیم اشغالگر، که فکر می‌کند با استفاده از پهپادها و ابزارهای جنگی می‌تواند مردم فلسطین را به زانو درآورد، نمی‌فهمد که مقاومت، فراتر از سلاح و تجهیزات است. مقاومت، نوری است که حتی در تاریک‌ترین لحظات تاریخ می‌درخشد و الهام‌بخش میلیون‌ها نفر در سراسر جهان است.

صنوبرهایی است که خون شهیدان آنها را آبیاری کرده است. ریشه‌های این باور آن‌چنان در خاک مقاومت تنیده شده که هیچ ابزار جنگی، هیچ تکنولوژی پیشرفته‌ای، و هیچ تهدیدی نمی‌تواند آن را بشکند. رژیم اشغالگر، که همواره به قدرت نظامی‌اش می‌بالد، از درک این حقیقت عاجز است: مقاومت نه به سلاح، بلکه به ایمان و اراده زنده است. در واقع، شهادت فرماندهانی مانند یحیی سنوار، نه تنها ضربه‌ای به مقاومت نیست، بلکه نقطه آغازگر دیگری برای جنبش مقاومت است. این شهادت‌ها تبدیل به ستون‌های استوار و بنیان‌گذاران جبهه‌هایی می‌شوند که هر روز گسترده‌تر و قوی‌تر می‌شوند. شاید اسرائیل بتواند افراد را از میان بردارد، اما نمی‌تواند ایده مقاومت را نابود کند. این ایده، همانند شعله‌ای است که در دل مردم فلسطین روشن است و نسل به نسل منتقل می‌شود. تاریخ بارها نشان داده است که ظلم و اشغالگری، هرچند در کوتاه‌مدت پیروزی‌هایی به همراه داشته باشد، در نهایت شکست‌پذیر است. زمانی که ملت‌ها به ایمان و اراده خود تکیه می‌کنند و برای آزادی و حقوق خود می‌جنگند، هیچ قدرتی نمی‌تواند آنها را متوقف کند. رژیم اشغالگر اسرائیل، با تمام

مقاومت، بلکه الگویی از ایستادگی در برابر ظلم هستند. شهادت یحیی سنوار، جانشین شهید اسماعیل هنیه، تنها یک حادثه تراژیک نیست؛ بلکه سندی تاریخی است بر پابندی ملت فلسطین به آرمان‌های خود. رژیم اشغالگر گمان می‌کند که با ترور فرماندهان مقاومت و کشتار مردم بی‌گناه، می‌تواند روحیه ملت فلسطین را بشکند، اما تاریخ خلاف این را نشان داده است. هر شهادت، آغازگر موجی تازه از مقاومت است. خون فرماندهانی چون یحیی سنوار، نه تنها ریشه‌های مقاومت در فلسطین را عمیق‌تر می‌کند، بلکه الهام‌بخش آزادی‌خواهان در سراسر جهان است. شهادت، در نگاه این فرماندهان، پایان نیست؛ بلکه آغاز راهی است که به آزادی و عدالت منتهی می‌شود. رژیم صهیونیستی، که خود را یک قدرت بلامنازع در منطقه می‌پندارد، با هر اقدام خود در ترور رهبران مقاومت، بر جنایت‌ها و شکست‌هایش می‌افزاید. آنها تصور می‌کنند با حذف فرماندهان، حرکت مقاومت را متوقف خواهند کرد، اما نمی‌دانند که شهادت، هزاران مبارز تازه‌نفس را به میدان می‌آورد. این توهم اسرائیل، همچون دیگر سیاست‌هایش، در برابر حقیقت مقاومت رنگ می‌بازد. ایمان و باور مردم فلسطین و لبنان، همچون

اسرائیل نمی‌فهمد مقاومت ریشه دارد

ترور رهبران مقاومت؛ اشتباه استراتژیک اسرائیل

● ریحانه زین الدینی - کارشناسی مهندسی عمران

که این مبارزه وابسته به اشخاص نیست. مقاومت، یک شبکه منسجم و چندلایه است که هر ضربه‌ای را نه تنها تحمل می‌کند، بلکه از آن برای تقویت خود بهره می‌گیرد. شهادت حاج صفی‌الدین، هرچند یک ضایعه بزرگ است، اما این رژیم باید بداند که مقاومت نه تنها از پا نمی‌افتد، بلکه پاسخ‌گویی به این جنایات خواهد داد. رژیم صهیونیستی که خود با بحران‌های داخلی، فروپاشی اجتماعی، و مشروعیت‌زدایی جهانی روبه‌رو است، تصور می‌کند که با کشتار رهبران مقاومت می‌تواند از سقوط خود جلوگیری کند. اما

مغنیه، حاج قاسم سلیمانی، و حالا حاج صفی‌الدین، بخشی از راهبرد شکست‌خورده‌ای است که اسرائیل سال‌هاست دنبال می‌کند. اما این رژیم غاصب باید بداند که مقاومت، یک شخص یا گروه نیست؛ بلکه ایدئولوژی و باوری است که در دل میلیون‌ها انسان آزادی‌خواه در سراسر جهان ریشه دوانده است. شهادت رهبران، این باور را قوی‌تر می‌کند و نشان می‌دهد که مبارزه علیه اشغالگری، مسیری است که با خون و ایمان آبیاری شده است. رژیم صهیونیستی گمان می‌کند با حذف رهبران مقاومت می‌تواند ساختار آن را متزلزل کند. اما حزب‌الله و محور مقاومت بارها ثابت کرده‌اند

شهادت حاج صفی‌الدین، رئیس شورای اجرایی حزب‌الله و یکی از برجسته‌ترین رهبران مقاومت، بار دیگر نشان داد که رژیم غاصب صهیونیستی برای تداوم اشغالگری خود، به هیچ مرز اخلاقی یا انسانی پایبند نیست. این رژیم که با خون کودکان فلسطینی و ویرانی خانه‌های مردم بی‌گناه فربه شده، گمان می‌کند با ترور رهبران مقاومت می‌تواند شعله مبارزه را خاموش کند. اما تاریخ به خوبی ثابت کرده است که خون شهدا نه تنها مقاومت را خاموش نمی‌کند، بلکه آن را شعله‌ورتر و عمیق‌تر می‌سازد. رژیم صهیونیستی با سیاست‌های جنایتکارانه خود، تلاش دارد باور جهانیان را از محور مقاومت سست کند. ترورهایی مانند حاج عماد

ضمیمه مقاومت

امروز از یک چوبدستی در دست رهبران مقاومت هم وحشت دارد. این وحشت، نشان از قدرت ایمان و باور جبهه مقاومت است. منطقه امروز در آستانه تحولی بزرگ قرار دارد. محور مقاومت نه تنها عقب‌نشینی نخواهد کرد، بلکه با قدرتی مضاعف به پیش خواهد رفت. اسرائیل، با جنایات خود، تنها خشم آزادی‌خواهان جهان را برانگیخته و مبارزه را به سطحی جدید وارد کرده است. شهادت حاج صفی‌الدین، یکی از هزاران برگ خونین در تاریخ مقاومت است که نشان می‌دهد این مسیر، با قدرت و ایمان ادامه خواهد داشت. رژیم صهیونیستی باید بداند که زمان نابودی آن نزدیک‌تر از همیشه است.

اشغالگری است. این رژیم تصور می‌کند با به خاک و خون کشیدن فرماندهان مقاومت، می‌تواند از خشم مردم منطقه بگریزد. اما باید بداند که هر قطره خونی که ریخته می‌شود، یک گام به نابودی این رژیم نزدیک‌تر خواهد بود. رژیم صهیونیستی باید بداند که مقاومت، یک درخت تناور است که با خون شهدا آبیاری می‌شود. این رژیم، امروز در برابر مردمی ایستاده است که آماده‌اند برای آزادی سرزمین‌های خود، هر هزینه‌ای را بپردازند. حاج صفی‌الدین، نماد این ایستادگی بود و شهادت او، الهام‌بخش نسل‌های آینده خواهد بود. اسرائیل، که خود را یک قدرت نظامی شکست‌ناپذیر می‌داند،

هر ترور، رژیم صهیونیستی را یک قدم به پایان نزدیک‌تر می‌کند. خون شهدا، همانند حاج صفی‌الدین، از هر گلوله‌ای برنده‌تر است و ریشه‌های مقاومت را در سراسر منطقه عمیق‌تر می‌کند. امروز، لبنان، فلسطین، سوریه، و عراق، همگی زنجیره‌ای محکم در برابر این رژیم غاصب تشکیل داده‌اند. شهادت حاج صفی‌الدین، این زنجیره را نه تنها ضعیف نمی‌کند، بلکه آن را قوی‌تر و مستحکم‌تر می‌سازد. حزب‌الله و مقاومت اسلامی بارها نشان داده‌اند که در برابر هر اقدام جنایتکارانه‌ای از سوی رژیم صهیونیستی، پاسخی سخت و کوبنده خواهند داد. شهادت حاج صفی‌الدین، یک نقطه عطف دیگر در مسیر مبارزه علیه

انجمن اسلامی دانشگاه الزهرا (س) در صفحات مجازی:

صاحب امتیاز: انجمن اسلامی دانشجویان دانشگاه الزهرا (س)

مدیر مسئول: زهرا سعیدی

سردبیر: نرگس خطیب دماوندی

هیئت تحریریه: ریحانه صالحی‌فر، نازنین زهرا نسترنی،

فاطمه قدردانی، محدثه سادات صفوی، ریحانه زین‌الدینی

صفحه آرا: ریحانه زین‌الدینی

@anjoman_eslami_alzahra

@anjomanalzahra

شماره تماس: ۰۹۱۱۲۸۰۵۷۲۶ / ۰۲۱۸۸۰۴۸۰۲۶